UNIRE

Anunțând că preia conducerea supremă a organizației politice unice și totalitare „Partidul Națiunii", M. S. Regele, în cuvântarea rostită Sâmbătă seara la Radio, a spus că a primit această sarcină cu conștiința că unind toate forțele vii și iubitoare de țară, sub privighera directă a însuși păzitorului destinelor Patriei, va putea realiza mai efectiv, mai hotărât „ACEA UNIRE IN GANDURI ȘI IN SIMȚIRI DE CARE ROMANIA ARE AȘA NEVOE, MAI ALES AZI CAND NU SE POATE ȘTI CE NE PREGATEȘTE VIITORUL".

Strângerea rândurilor, consolidarea unității sufletești, coordonarea tuturor sforțărilor în interesul binelui obștesc și al nevoilor colectivității întregi, iată directivele de bază pe cari trebue să le aibă toți românii în mintea, în sufletele și în acțiunea lor.

Istoria e martoră că în fața tuturor adversităților, și-au putut asigura continuitatea și propășirea numai acele neamuri cari au înțeles că unirea desăvârșită a tuturor fiilor ei, constitue cea mai puternică platoșă a clipelor grele.

Uniți vom fi tari, uniți putem aștepta în liniște desfășurarea evenimentelor, uniți avem încredințarea că putem trece dincolo de încercările vremelnice, inerente vremurilor de frământare internațională.

Înțelegând imperativele vremii, îndreptându-și acțiunea spre aceste căi, conducători și conduși trebue să-și dea seama, că interesele colectivității, ale neamului nostru întreg, trebue să meargă înaintea oricăror alte preocupări pentru că numai astfel vom transmite generațiilor de mâine țara puternică și întregită pe care au făcut-o cu jertfe și muncă, generațiile cari ne-au precedat.

INCHEEREA ARMISTIȚIULUI ITALO-FRANCEZ

Prin telefon, dela corespondentul nostru din Roma

Roma, 24. — La Roma se aștepta cu un foarte viu interes cunoașterea rezultatului întâlnirii italo-franceze, pentru armistițiu.

Interesul foarte mare cu care populația italiană a urmărit evenimentele cari au condus la încheerea armstițiului germano-francez, a crescut desigur în aceste clipe, când se închide primul capitol al războiului condus de Italia și se pune un sfârșit nefericitei politici imperialiste care a condus populația franceză la rezultate atât de dezastroase.

Presa italiană se mărginește să publice scurtul comunicat oficial dat aseară, asupra întâlnirii care a avut loc, în apropiere de Roma, între plenipotențiarii italieni și cei francezi. Asupra acestei întâlniri se află, din sursă bine informată, următoarele detalii: plenipotențiarii francezi și secretarii lor, în total vreo 15, veniți cu trei avioane militare germane, dela München, la aeroportul Litoria la ora 15, au fost primiți de câțiva ofițeri și funcționari ai ministerului de externe, în uniforma militară.

Puțin după sosire, ei au plecat, în automobile escortate de carabinieri pe motociclete, spre reședințele cari le-au fost fixate de guvernul italian și cari se compun dintr'un grup de trei vile în nordul Capitalei. La sosire, un ploton de carabinieri, în ținută de război, a salutat.

Întâlnirea cu plenipotențiarii italieni a avut loc la Villa Incisa Olgiata, o construcție dela 1600, care a fost întâi proprietatea principilor Massimo, apoi a principilor Chigi și în fine a principelui Dela Roccheta, care se află la 20 km. de Roma, pe vechea stradă Oassia.

Delegații italieni se găseau la locul întâlnirii la orele 19,10 la ora 19,20 au sosit francezii, fiind primiți de șeful ceremonialului din ministerul de externe și de câțiva funcționari ai aceluiaș minister, toți în uniforma militară.

La intrarea plenipotențiarilor francezi în sala conferinței, contele Ciano a salutat cu salutul roman și a anunțat că, din ordinul Ducelui, mareșalul Badoglio va consemna condițiunile armistițiului.

Șeful statului major general al armatei italiene l-a invitat pe subșeful statului major, generalul Roatta, să citească condițiunile.

Citirea documentelor a durat circa 15 minute, după care s'a ridicat generalul Huntzinger, spunând că plenipotențiarii francezi au luat cunoștință de condițiunile italiene pe cari le vor comunica imediat guvernelor lor, rezervându-și dreptul de a da răspunsul în ședința următoare.

Francezii au părăsit vila la ora 19,50, urmați la scurtă distanță de plenipotențiarii italieni.

Contele Ciano s'a dus imediat la palatul Veneția, pentru a raporta Ducelui.

Azi dimineață n'au fost întruniri, deoarece delegații francezi au fost într'o continuă comunicare telefonică cu Bordeaux.

Azi d. a. plenipotențiarii francezi și cei italieni s'au întrunit din nou, la aceeaș vilă.

Delegații francezi au comunicat, în numele guvernului lor, că acceptă condițiunile impuse de Italia pentru armistițiu.

La orele 19,15 a avut loc semnarea acordului din partea Italiei, de către mareșalul Badoglio, iar din partea Franței de către generalul Huntzinger.

La orele 19,35, contele Ciano a comunicat semnarea acordului guvernului Reichului, astfel încât ostilitățile vor înceta peste șase ore, adică la orele 1,35.

Știrea anunțată la radio a produs în opinia publică satisfacție.

Desigur, nimic nu se poate ști asupra condițiunilor italiene, dar nu este greu de închipuit cari vor fi ele, ținându-se seama de cunoscutele revendicări italiene de mai multe ori enunțate de Italia.

*

Presa italiană continuă și azi

Continuare in pag. 9-a

DUPĂ INCHEEREA ARMISTIȚIULUI

Germania e ferm hotărâtă să continue acțiunea impotriva Angliei

Prin telefon dela corespondentul nostru din Berlin

Berlin, 24. — La ora 21,52, posturile de radio germane au difuzat știrea despre încheerea armistițiului dintre Franța și Italia. Protocolul a fost semnat la Roma la 19,15, iar semnarea a fost comunicată guvernului german la ora 19,35. In consecință, conform clauzei prevăzute în armistițiul franco-german, ostilitățile vor înceta la ora 1,35.

Concomitent, posturile de radio germane au transmis, un mesaj al Fuehrerului, adresat soldaților germani, și în care, după ce se arată că Germania a repurtat cea mai mare victorie contra unui adversar viteaz, se ordonă pavoazarea timp de 10 zile a întregii Germanii și sunarea clopotelor timp de șapte zile la ora prânzului.

In ce privește condițiile armistițiului franco-german, nu s'a dat până acum aci nici un amănunt, astfel că nu se poate spune încă precis care va fi linia de demarcație a trupelor germane de ocupație din Franța. Totuș, se presupune că îmbucătura Girondei, a cărei ocupare e relevată în comunicatul german, va fi punctul dela care va pleca această linie, începând dela Oceanul Atlantic, dându-se astfel posibilitatea ca orașul Bordeaux să fie sediul guvernului francez din teritoriul rămas sub administrația acestuia.

*

In tot cursul zilei de azi, evenimentele de pe câmpurile de luptă n'au mai fost aproape de loc comentate, întreaga opinie publică așteptând intrarea în vigoare a armistițiului. Incordarea aceasta s'a datorat probabil faptului că s'a vorbit la un moment dat că ar fi posibil ca Italia să emită pretenții prea mari față de Franța. Aceasta s'a dovedit a nu fi însă exact, deoarece era de presupus că condițiile Italiei urmau să corespundă în principiu cu clauzele armistițiului franco-german dela Compiègne. Mai trebue adăogat că atmosfera de aci a fost influențată de cursul obișnuit al evenimentelor ce se desfășoară în ajunul unor mari hotăriri.

In această privință, e demn de relevat că cercurile observatoare neutre de aci au vorbit despre punerea bazelor unei așa zise păci continentale, ceeace n'a fost însă confirmat de cercurile autorizate germane.

In ce privește presupunerea că Anglia ar putea acum, în ultimul moment, să facă și ea demersuri pentru încetarea războiului, ea s'a produs pe deoparte sub influența atmosferei care predomină în momentul de față, iar pe de altă parte își are origina în anumite știri apărute în presa suedeză, care însă par să nu intereseze cercurile autorizate germane. Acestea urmăresc cu cea mai mare atenție actualele raporturi dintre Anglia și Franța, relevând polemica dintre mareșalul Pétain și d. Churchill și arătând că „desacordul dintre foștii aliați este în plin mers".

Pe de altă parte anunțarea acțiunii împotriva Angliei ia forme din ce în ce mai concrete, ceeace dovedește că Germania nu dorește nicio înțelegere cu aceasta. In această privință se remarcă faptul că pregătirile Germaniei sunt din ce în ce mai intense, relevându-se în acelaș timp condițiile mult mai favorabile de acum pentru realizarea unei blocade împotriva Angliei cu ajutorul submarinelor, și anunțându-se o cât mai apropiată începere a acestei acțiuni.

ARMISTIȚIUL DELA COMPIEGNE

de I. LUGOSIANU

In cadrul de două ori istoric dela Compiègne s'a semnat la 22 Iunie, între plenipotențiarii guvernelor german și francez, armistițiul, care pune capăt ostilităților dintre Reich și Franța. El a și intrat în vigoare la șase ceasuri după semnarea armistițiului dintre Italia și Franța, care a fost și el semnat la Villa Incisa, pe Via Cossia, lângă Roma, între reprezentanții guvernelor celor două țări.

Legătura dintre cele două armistiții e logică. Cele două Puteri aliate ale Axei au unele interese generale comune, care sunt reglementate în armistițiul franco-german, și unele zone de influență deosebite, ca sudul Franței, Corsica, Mediterana, Africa de nord, care au făcut — în condițiuni, probabil asemănătoare — obiectul reglementării italo-franceze, întregind clauzele armistițiului dela Compiègne. Condițiile acestuia n'au fost oficial comunicate din isvorul autorizat al beligeranților. Agenția „Reuter" a dat însă publicității un larg rezumat pe articole, care, dacă nu are caracterul autenticății, se apropie probabil în largă măsură de dispozițiile tratatului de armistițiu.

Se știe din declarația generalului Keitel la Compiègne, cu prilejul începerii negocierilor pentru armistițiu că. în concepția germană, condițiunile acestuia trebuiau să împiedece reluarea luptei, să dea deplină siguranță Germaniei pentru continuarea războiului contra Angliei și să creeze condițiile prealabile încheierii noii păci de reparare a nedreptăților făcute Germaniei.

In acest scop, tratatul prevede dispoziții privitoare la încetarea luptelor, la ocuparea Franței, la dezarmare și la controlul germano-italian.

In vederea încetării luptelor, trupele înconjurate vor depune imediat armele. Forțele armate din teritoriul neocupat vor fi dezarmate și demobilizate, cu excepția efectivelor necesare pentru menținerea ordinei; cele din teritoriul ocupat, după depunerea armelor, vor fi readuse în teritoriul neocupat și de asemenea demobilizate. Drept garanție de executare Germania poate cere livrarea totalității armamentului francez de orice fel. Guvernul francez e îndatorat să se abțină dela orice acțiune ostilă și dela orice cedare de efective sau materiale către Anglia.

Ocuparea Franței și dezarmarea trebue să dea Germaniei toate garanțiile de securitate, în războiul, ce va începe contra Angliei.

Linia de demarcație a teritoriului de ocupație are un contur foarte sinuos. Pornind dela Geneva și trecând prin Dole, Châlons-sur-Saone, Paray-le-Monial, Moulins, Bourges, la est de Tours și apoi prin Angoulême la Mont-de-Marsan și St. Jean de Pied de Port, ea renunță la unele din teritoriile astăzi ocupate spre a cuprinde în schimb altele, unde ocupația nu s'a întins încă, cu scopul de a stăpâni tot litoralul francez al Mării Nordului și al Oceanului Atlantic, spre a tăia astfel orice legătură posibilă cu Anglia și spre a folosi contra acesteia numeroasele baze maritime sau aeriene ale țărmului mării. Guvernul francez va avea dreptul să-și aleagă orice sediu în teritoriul rămas liber și chiar Parisul, în teritoriul aflat sub ocupație.

Clauzele privitoare la dezarmare sunt foarte cuprinzătoare: ele se pot întinde la totalitatea armamentului francez cu excepția celui lăsat trupelor autorizate. Fabricarea materialului de război trebue să înceteze. Apărările costiere, planurile câmpurilor de mine și barajelor, stocurile de materiale și stabilimentele militare, fortificațiile, arsenalele, șantierele navale, trebue livrate în bună stare. Aviația nu va putea părăsi solul și aerodromurile vor fi puse sub controlul germano-italian, ca și flota, după ce va fi demobilizată și dezarmată, cu excepția celei neceare apărării intereselor coloniale, guvernul german declarând solemn că nu are intenția să folosească flota aflată sub supravegherea sa pentru propriile sale țeluri de război, cu excepția unităților necesare pentru pescuirea minelor și paza coastelor.

Executarea tuturor dispozițiilor de mai sus este asigurată prin efectuarea controlului germano-italian, care se va extinde și asupra flotei comerciale franceze. Aceasta nu-și va putea relua traficul decât cu autorizația prealabilă a guvernelor german și italian.

Dispozițiile armistițiului care ar putea lăsa să se întrevadă — în afară de atmosfera generală a tratatului — unele indicații cu privire la pacea viitoare sunt puțin numeroase: spre exemplu acela, care prevede că se va reduce la minimum ocuparea coastelor atlantice, după terminarea ostilităților cu Anglia, ca și aceia, care rezervă Franței o porțiune din flotă, pentru apărarea intereselor ei coloniale.

Acceptarea acestor condițiuni a provocat o vie polemică între guvernele englez și francez. Intr'o declarație făcută la radio Duminică, d. Churchill afirmă că a aflat cu durere și uimire primirea acestor condițiuni de către guvernul din Bordeaux și își exprimă convingerea că termeni asemănători n'ar fi putut fi primiți „de orice alt guvern francez, care s'ar fi bucurat de libertate, independență și autoritate con.

Continuare in pag. 9-a

Ultimele operațiuni militare din Franța

Armatele germane au inaintat până la Gironde, Grenoble și Chambery. — Acțiunea ofensivă italiană pe linia Alpilor

Linia neagră indică liniile de înaintare aproximativă germane și italiene, până în seara de 24 Iunie c.; iar linia neagră întretăiată, indică linia aproximativă de demarcație prevăzută în convenția de armistițiu dintre Germania și Franța, a teritoriului ce-l vor ocupa armatele germane până la încheerea păcii. După o știre din Berlin linia de demarcație va lăsa Bordeaux în teritoriul liber francez

Operațiile militare din Franța au continuat și în cursul zilei de Luni, atât între coasta Oceanului Atlantic și linia Maginot, cât și pe frontul alpin dela sud-est. Ele au încetat azi noapte la ora 1.35 (ora italiană).

Armatele germane de la aripa stângă au ocupat porturile La Rochelle, Rochefort și Royan, așa că ele stăpânesc acum toată coasta Atlanticului de la capul Finister până la estuarul fluviului Gironde cu insulele de Groix, Belle Ile, La Baule, Noirmoutier, de Ré și d'Oléron.

Două coloane blindate și motorizate germane au înaintat în două direcții: una, spre est, către Cognac și Angoulême, localități situate pe cursul inferior al fluviului Charente și alta, spre sud, către Blaye-Libourne și Bordeaux unde e sediul guvernului francez. Grupul de divizii franceze de la aripa stângă erau aseară în retragere în regiunea Saintonge.

Spre centru, la sud de fluviul Loire, trupele germane au înaintat până în apropiere de Poitiers și ele au susținut lupte violente cu cele franceze, care s'au menținut încă pe pozițiile lor între St. Maixent și râul Vienne.

In regiunea de la sud-est de Lyon, germanii au atacat cu forțe superioare, atât în valea Rhônului în regiunea St. Etienne-Vienne, cât și spre est, în direcțiile orașelor Grenoble și Chambéry și cu toată rezistența crâncenă a trupelor franceze ei au progresat în toate direcțiile.

In Alsacia și Lorena resturile trupelor franceze izolate, s'au predat, iar mai multe lucrări de fortificații din zona Maginot au fost luate de germani.

In regiunea aceasta aproape totalitatea forțelor franceze, evaluate la peste 500.000 de oameni, s'au predat cu întregul lor armament și material de război. In cursul operațiilor de eri au mai fost capturați de germani peste 22.000 de soldați francezi.

S'au predat germanilor și peste 1000 de ofițeri francezi. După un comunicat german orașul fortificat Toul a fost bombardat eri de artileria franceză.

Pe frontul Alpilor, armata de nord italiană, care a început acțiunea ofensivă în ziua de 21 Iunie, a atacat pozitiile întărite ale francezilor de la Chenaillet, în apropiere de Briançon și cele de la Rozet, de pe cursul inferior al fluviului Roja și au reușit să ajungă în fundul văilor Isère, Arc Guil, Ubaye, Tinee și Vesubie, pătrunzând și în cele două sisteme fortificate principale din regiunile Briançon și Nice.

Intre frontul alpin și Nice, sunt văile Roja, du Carei, Paillon și Vesubie. Regiunea aceasta e străbătută de următoarele drumuri: Breil prin Piena la vărsarea fluviului Roja în marea Mediterană, de-alungul frontierei italo-franceze; drumul de la Breil prin trecătoarea Braus, care e fortificată și valea Paillon, la Nice; drumul ce urmează valea Vesubie până la Nice; drumul dintre Vintimiglia și Nice, de-alungul coastei de Azur și cel secundar de la Moulines prin Sospel, Casillon și Castellar, de-alungul văii du Carci, până la Menton.

Obiectivele imediate ale acțiunei ofensive italiene au fost Briançon și Nice. Ostilitățile au încetat și pe acest front în cursul nopței de 24—25 Iunie, ora 1.35.

Aviația italiană a desfășurat o mare activitate.

Au fost atacate Luni bazele navale și aeriene de la Malta și cele africane de la Bizerta, Marsa — Matruh, Sidi Barrani (Africa de nord), Djibuti și Berbera (Africa orientală).

R. SEIȘANU

La sfârșitul unei bătălii...

Pe unde au fost lupte

Dejun

in onoarea reprezentantelor Federației femeilor germane

D-na și d. general Victor Dombrowschi, primarul general al Capitalei, au oferit Luni la prânz, la restaurantul din parcul „Regele Carol al II-lea", dela șosea, un dejun în onoarea reprezentanților „Federației Femeilor Germane N. S.".

Au luat parte, afară de primarul Capitalei și d-na general Dombrowschi, d-nii Fabricius, ministrul Germaniei la București, cu d-na și d-ra; C. Giurescu, ministrul propagandei, cu d-na; M. Șerban, subsecretar de stat a agriculturâ și domenii, cu d-na; dr. Peltzer, consilier al legației germane, cu d-na; d-na Leistikow; d-na Molitor, d-ra dr. Weber; d-na Drabsch; d. conte Hardenberg, cu d-na; d. Lasch, cu d-na; d. Rossentscher, cu d-na; d-ra Ileana Mavrocordat și d. Al. Cizek, directorul serviciului personalului din primăria Capitalei.

—x◆x—

DELA MINISTERUL MUNCII

● Ministerul Muncii fiind sesizat că muncitorii ospătari, cari depun garanții patronilor de restaurante, baruri și cafenele, întâmpină deseori greutăți la restituirea acestor garanții, atunci când părăsesc serviciile, a instituit o comisiune compusă atât din reprezentanți ai patronilor cât și ai muncitorilor, care să cerceteze fiecare caz: dacă patronul este în drept să rețină garanțiile în total sau în parte, sau este obligat să o restituie celui ce a depus-o.

Comisiunea funcționează în localul ministerului muncii, sub președinția unui reprezentant al acestui departament.

● Ministerul muncii a luat măsuri cu toate Camerele de muncă din țară să se conformeze dispozițiunilor legale, potrivit cărora surplusul sumei de lei 20.000 cât au dreptul să păstreze în cassa Camerei, să fie depus la Banca Națională a României.

● Ministerul muncii a dat dispoziții președinților Comisiilor de Control ale Camerilor de muncă, să se verifice gestiunea Camerelor de muncă cel puțin odată la trei luni, în conformitate cu legea în vigoare.

● Președinții de bresle și de Uniuni de meseriași patroni, s'au întrunit la ministerul muncii în ședință săptămânală, sub președinția d-lui Stavri C. Cunescu, directorul general al muncii. S'au examinat chestiuni la ordinea zilei.

—x◆x—

NOTE

O INTÂMPLARE

CU UN PUI DE VRABIE...

De curând, a venit la redacția noastră o tânără și distinsă doamnă, și ne-a spus așa:

„Vă rog foarte mult să scrieți D-voastră „frumos" un lucru absolut real care s'a petrecut zilele trecute, la Brașov: Treceam pe lângă biserica greco-catolică, când am văzut un grup de oameni stând lângă o casă cu etaj, privind în sus și agitându-se... M'am oprit și m'am uitat și eu... Lângă o streașină era un cuib de pasăre și pe marginea cuibului, se zbătea, prins acolo de un piciorus, un pui de vrabie... Săracutu, vai, nu putea să-și desprindă piciorul, și bătea din aripi și piuia... Iar lumea de jos se uită, neștiind ce să facă, și se adunau oameni din ce în ce mai mulți... Unii se agitau, alții surădeau ridicând din umeri... Eu am întrebat atunci: — Vă rog, unde e un telefon pe aici?... Și repede am cerut compania de pompieri. Le-am spus pompierilor cine sunt eu și despre ce e vorba și i-am rugat din tot sufletul să trimeată un om cu o scară mare. Și, domnule, vedeți, măcar că era vorba de o păsărică, au venit repede doi oameni, cu o scară pliantă, și eu le-am arătat: Aici-aici! Repede! Oamenii au pus scara, au desfăcut-o și unu s'a suit la cuib.... Jos erau acum adunați poate două sute de trecători cari priveau... Și când pompierul a desprins pe bietul pui, care-și agățase piciorușul acolo, ca un prostuț mic, toată lumea a aplaudat!.. Eu pe urmă m'am dus la compania de pompieri și i-am spus căpitanului comandant: Vai, Domnule, vă mulțumesc foarte mult... Dar poate că regulamentul prevede să se plătească ceva, când se cere ajutor aci... — Ah! nu, Doamnă, a spus căpitanul, suntem bucuroși că ne-ați dat putința să facem o faptă bună..."

Stimată Doamnă, nu mai e nevoie să scriu eu „frumos" un lucru astfel povestit de D-voastră. Frumusețea este în acest gest, în sine, — mai ales în ziua de azi, — și eu nu-i pot adăoga decât un cald și îndulcoșat cuvânt de mulțumire... — *M. Negru*

NOUL MINISTRU DE STAT, D. ERNEST URDARIANU

Luând ființă Partidul Națiunii, Șeful suprem al nouei așezări politice, M. S. Regele, a numit pe d. Ernest Urdarianu, Șef de Stat Major al partidului și ministru de Stat.

D. ministru Urdarianu este un devotat slujitor al Suveranului. Ca aghiotant al M. Sale

și ca ministru al Palatului, d. Urdarianu s'a achitat în mod deosebit de misiunile ce i-au fost încredințate.

Excelența Sa s'a născut la 6 Mai 1897, și a obținut gradul de sublocotenent de Cavalerie la 15.VI.1915.

A făcut întreaga campanie la front; comandant de ploton și escadron, distingându-se în toate luptele Cavaleriei, precum și în bătălia dela Brașov, când a luat sub comandă două companii de infanterie, rămase fără comandant și în fruntea cărora a acționat strălucit.

A demisionat ca Lt.-Colonel de Cavalerie, la 1 Ianuarie 1935.

La 1 Noembrie 1931 a fost numit Ofițer de Ordonanță.

La 8 Mai 1933 Adjutant Regal (în gradul de Maior, înaintat imediat Lt. Colonel).

La 1 Ianuarie 1935 a fost numit prefectul Palatului, iar la 15 Martie 1936 Vice-Mareșal și la 3 Martie 1937 Mareșal.

La 25 Octombrie 1937 a fost numit Mare Șambelan, iar la 27 Martie 1938 Ministru al Casei Regale.

Astăzi prin încrederea regală este chemat să îndeplinească o mare funcție: aceia de Șef de Stat Major al Partidului Națiunii.

In această calitate, d. ministru Ernest Urdarianu a vorbit Duminică seara la posturile noastre de radio, definind țelurile noului partid, menit să strângă într'o deplină solidaritate toate forțele vii ale Națiunii.

Credincios directivelor date de M. S. Regele, noul ministru a ținut să accentueze, că în noua sa calitate de Șef de Stat Major al Partidului tinde să desvolte:

Educația morală, Spiritul de echipă, Darul de comandament și Simțul de răspundere.

Acestea sunt ideile directive ce stau la temelia noului partid unic și totalitar și prin care M. S. Regele este hotărît să înfăptuiască România Nouă, România Națională, prin solidaritatea tuturor energiilor românești.

D. ministru Urdarianu, ca devotat și în imediata apropiere a Șefului Suprem, are sarcina de a aduce la îndeplinire dezideratele noului Partid.

PARTIDUL NAȚIUNII

Inalta deciziune nr. 4

ART. 1. — Marșul Partidului Națiunii va fi pe viitor „Pe-al nostru steag e scris unire" de Ciprian Porumbescu.

ART. 2. — Cei ce vor servi Regele și Națiunea, în cadrul Partidului, sunt ostași ai Partidului Națiunii.

ART. 3. — Casa Partidului Națiunii va funcționa cu începere dela 27 Iunie a. c. în Palatul Sturza din Piața Victoriei (fostul minister al afacerilor străine).

ART. 4. — Toată corespondența, atât dela organele în subordine, cât și din afară, va fi adresată secretariatului general.

Sănătate!

Dată în București, azi, 24 Iunie 1940,

CAROL R.

Șef de Stat Major al „P. N."
ERNEST URDARIANU

IN PAGINA 9-a

Normele de inscriere in Partidul Națiunii

Unde și cum se depun cererile

D. Roosevelt

s'a inapoiat la Washington

Washington, 24 (Rador). — Corespondentul agenției „Stefani", anunță că, inapoiat din Hyde Park, președintele Roosevelt va vedea în cursul zilei de Luni, pe d. Cordell Hull, care îi va face un expozeu asupra celor două armistiții ale Franței, asupra crizei relațiilor dintre Franța și Anglia și asupra viitoarei conferințe pan-americane din Havana.

Lucrările parlamentare au fost amânate până la 1 Iulie spre a se da posibilitatea să se reunească Conventul republican care și-a început, Luni, lucrările la Filadelfia, pentru a fixa candidaturile partidului republican la viitoarele alegeri prezidențiale.

Clădirile consulatelor

britanic și francez din Ciungking bombardate de aviația japoneză

Ciungking, 24 (Rador). — Corespondentul agenției „Reuter" transmite:

In cursul unui atac al aviației japoneze deasupra orașului Ciungking, în ziua de 24 Iunie, mai multe bombe au căzut deasupra clădirilor unde își au sediul consulatul general britanic și consulatul francez.

Clădirile celor două consulate au fost dărîmate.

Deasemenea o bombă a căzut pe acoperișul clădirii misiunii diplomatice britanice, însă nu a explodat. Nu au fost victime.

In urma bombardamentului, un mare incendiu a isbucnit în partea de sud a orașului Ciungking.